

Ağlıyordu Bir Kadın

– Fedai GÜVEN · 24 Mayıs 2011

Ağlıyordu bir kadın geceler boyu Sussada geçmez içindeki acı sızı Kaderiyse ağlamak silinmez yazı Unut
yapılanı affet bilme günahı Ağlıyordu bir kadın geceler boyu Saçının aklarında hüznün matemi Kutsal bir
yemin gibi göğsünde hâk Kimbilir kaç kalbe yazıldı yüce adı Ağlıyordu bir kadın geceler boyu

Dizlerine kapanmış bir çocuğun
Gecelerce sessiz gecelerce karanlık
Tüm saflığında güzelliği ağlıyordu

Ağlıyordu bir kadın geceler boyu
Çaresizliđi avuçlarında yok olmuş
Tuza banmış yudumlarken ekmeğini
Kendine değil aç kalanlara ağlıyordu

Ağlıyordu bir kadın geceler boyu
Korkular oturmuş göz bebeklerine
Hıçkırıklar bağdaş kurmuş yanına
Gezinirken eteğinde gözleri ağlıyordu

Ağlıyordu bir kadın geceler boyu
Hiçe sayarak kadınlık gururunu
Karşı çıkmadan şükür ederek Hâkka
İnsan yaratıldığı için ağlıyordu